

Et af udvalgets spørgsmål til justitsministeren og dennes besvarelse heraf

Spørgsmål:

Vil justitsministeren fra Vestre Landsret og Københavns Byret indhente en udtalelse om, hvorvidt de af ministeren i betænkningen og tillægsbetænkningen stillede ændringsforslag i det væsentligste imødekommer den af begge retter rejste kritik af lovforslagets udformning.

Svar:

1. Justitsministeriet forstår spørgsmålet således, at der sigtes til de bemærkninger, som fra de nævnte retter er fremkommet til lovforslagets enkelte bestemmelser.

Justitsministeriet har gennemgået samtlige høringsvar med henblik på at vurdere de forslag til ændringer i de enkelte bestemmelser, som er fremkommet i forbindelse med høringsrunden. Det bemærkes herved, at Justitsministeriet naturligt har anlagt samme fordomsfrie vurdering af høringssvarene, som hvis det havde drejet sig om et lovforslag, som endnu ikke havde været fremsat i Folketinget.

Da spørgsmålet specielt vedrører Vestre Landsret og Københavns Byret, vil de følgende bemærkninger alene vedrøre forholdet mellem det oprindelige lovforslag, høringssvarene fra Vestre Landsret og Københavns Byret samt lovforslaget i den udformning, det vil have, såfremt det ændringsforslag vedtages, som er stillet ved 3. behandling.

2. I det følgende gennemgås væsentlige specielle bemærkninger fra Vestre Landsret og Københavns Byret paragraf for paragraf.

Ad § 1

I relation til forbrugerdefinitionen i lovforslagets § 1, stk. 1, anfører *Københavns Byret*, at det bør præciseres, at også kreditaftaler, der indgås af andre end fysiske personer, f.eks. ikke-erhvervsdrivende foreninger, kan anses for en forbruger aftale.

Denne bemærkning er ikke taget til følge, idet det efter Justitsministeriets opfattelse er unødvendigt at foretage en sådan præcisering, der kunne give anledning til lovtekniske problemer i forhold til den øvrige lovgivning, hvor udtrykket »forbruger« anvendes som omfattende både fysiske og juridiske personer.

Københavns Byret finder endvidere, at bevisbyrdereglen i § 1, stk. 2, bør udvides, således at kreditgiveren også får bevisbyrden for, at et køb på kredit ikke er omfattet af loven.

Bemærkningen er taget til følge, jf. lovforslagets § 1, stk. 3, som affattet efter 2. behandling.

Ad § 2

Vestre Landsret kritiserer formuleringen i lovforslagets § 2, 1. pkt.

Bemærkningen er taget til følge, jf. det § 2, 1. pkt., som blev vedtaget ved 2. behandling.

Ad § 3

Vestre Landsret og *Københavns Byret* foreslår, at det i bestemmelsen udtrykkeligt præciseres, at retsforlig ikke er omfattet af loven.

Bemærkningerne er taget til følge, jf. § 3, stk. 1, nr. 2, i lovforslaget som vedtaget ved 2. behandling.

Ad § 4

Vestre Landsret og *Københavns Byret* anfører, at formuleringen af undtagelsesbestemmelsen i § 4, stk. 2, er upræcis, idet det ikke klart fremgår, at den alene sigter til aftaler, ifølge hvilke den erhvervsdrivende skal præstere en løbende ydelse

Bemærkningen er taget til følge, jf. § 4, stk. 2, som vedtaget ved 2. behandling.

Ad § 5

Vestre Landsret og *Københavns Byret* bemærker, at man i definitionen af kreditkøb i stk. 1 har udeladt den hidtidige betingelse om, at aftalen om henstand skal være indgået inden